

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118217572
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118217572.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstríka, v spore žalobcu SETCAR s.r.o., so sídlom Rychvald 816, Česká republika, IČO: 278 50 994, zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom Kuzmányho 4, Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 136,80 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 15C/26/2018-136 zo dňa 21. novembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 136,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 136,80 eur od 10.06.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2) K námietke miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Martin vznesenej žalovaným uviedol, že jeho príslušnosť bola založená podľa ust. § 19 písm. b) CSP, a to na základe škodovej udalosti, ku ktorej došlo v územnom obvode Okresného súdu Martin. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že medzi žalobcom a poškodeným M. U. bola uzavretá dňa 13.05.2016 Zmluva o nájme č. 222 v spojení s Dodatkom č. 1 zo dňa 17.05.2016. Na základe tejto zmluvy si poškodený prenajal osobný automobil na dobu od 13.05.2016 do 17.05.2016, za ktorý čas prenajímateľ vyfakturoval nájomcovi faktúrou č. 2016228 nájomné vo výške 228,- eur. Účelovosť zapožičania náhradného vozidla mal preukázanú vyhlásením poškodeného a jeho manželky. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 26.05.2016 žalovaný ustálil poistné plnenie na sumu 91,20 eur, nakoľko z fakturovanej doby priznal len dva dni prenájmu. Pokiaľ žalovaný namietal, že zmluva o nájme v zmysle dodatku je absolútne neplatný právny úkon z dôvodu, že ju podpísala osoba, ktorá nebola oprávnená ju podpísať, k tomuto uviedol, že je potrebné posudzovať dodatok spolu so zmluvou o nájme. Na základe uvedeného obe listiny vyhodnotil podľa ich obsahu a tam prejavenej vôle v zmysle ust. § 35 ods. 2 OZ ako platne uzavretú zmluvu o nájme. Za účelom odstránenia pochybností vôle zmluvných strán spojených s nepresným označením prenajímateľa dňa 17.05.2016 zmluvné strany uzavreli dodatok. Bolo nesporným, že poškodený mal vedomosť o tom, že uzatvára zmluvu so žalobcom prostredníctvom jeho organizačnej zložky. Zmluva o nájme nemá predpísanú písomnú formu, a preto by bolo možné uvedené právne posúdiť aj tým spôsobom, že k uzatvoreniu nájmovej zmluvy došlo v ústnej forme. Ďalej mal preukázané, že dňa

17.05.2016 poškodený ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky vo výške 228,- eur zodpovedajúce neuhradenej faktúre č. 2016228. K námietke žalovaného o tom, že žalobca, ani poškodený nepreukázali reálny vznik pohľadávky postupcu voči žalovanému v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky ako ani v čase podania žaloby (pohľadávka bola postúpená skôr, ako vznikla) uviedol, že vznik pohľadávky žalobcu ako prenajímateľa nastal dňa 17.05.2016, kedy došlo k ukončeniu nájmu. V čase postúpenia pohľadávky postupcu išlo o existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla z dôvodu uzavretej zmluvy o nájme a keďže išlo o existujúcu pohľadávku, tak bolo dohodnuté v zmluve o postúpení pohľadávky, že k úhrade tejto pohľadávky došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho teda žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného, čím je daná jeho aktívna legitímácia v tomto konaní. Započítacím prejavom dohodnutým v zmluve o postúpení pohľadávky došlo k úhrade predmetnej faktúry. Mal za to, že žalobca dostatočne preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla, uplatnených u žalovaného, a preto žalobcovi priznal nárok na doplatok vo výške 136,80 eur (228,- eur -91,20 eur). Žalobcovi priznal v zmysle ust. § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení aj nárok na uplatnený úrok z omeškania od 10.06.2016, keďže žalovaný šetrenie poisťovnej udalosti preukázateľne ukončil dňa 25.05.2016. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), písm. f), písm. h) CSP, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne, nezákonné a navyše aj arbitrárne. Namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie. Nedostatočným a nesprávnym spôsobom sa vysporiadal so žalovaným namietanou neplatnosťou právnych úkonov. Zmluvu o nájme považoval za absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 38 ods. 1 OZ, ktorého vady spôsobujúce túto neplatnosť nemožno odstrániť ani dodatočne, uzavretím dodatku č. 1 k zmluve o nájme, ktorý mal žalobca uzavrieť s poškodeným v snahe odstrániť zjavné pochybenie pri uzavretí zmluvy o nájme, ktorú uzavrela jeho organizačná zložka. Týmto sa neodstránila vada nedostatku právnej subjektivity pri uzavretí zmluvy o nájme, ktorú neuzavrel žalobca, ale jeho organizačná zložka. Nedostatok právnej subjektivity zmluvnej strany, ktorým trpí samotná písomná zmluva o nájme, pritom postihoval aj ďalšie právne úkony, o ktoré žalobca opiera svoj žalobný návrh (faktúra vystavená na základe neplatnej zmluvy o nájme, splnomocnenie zo dňa 17.10.2017). Čo sa týka zmluvy o postúpení, ktorú mal uzavrieť údajne žalobca s poškodeným, z jej obsahu podľa jeho názoru vyplýva, že túto uzavrela organizačná zložka bez právnej subjektivity. Odhliadnuc od uvedeného, by žalobca nebol v konaní aktívne vecne legitimovaný a to z dôvodu, že nakoľko poškodený bol dlžníkom žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení. Uzatvorením zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko pohľadávku pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Keďže sa jednalo o neexistujúci predmet postúpenia, je takýto právny úkon v zmysle ust. § 39 OZ zjavne absolútne neplatný.

4) Žalobca sa k odvolaniu vyjadril v tom zmysle, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, zákonné a dostatočne odôvodnené a zotrváva na svojich predošlých tvrdeniach. K námietkam žalovaného uviedol, že súd mal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu za preukázanú zo zmluvy o postúpení pohľadávky. Poukázal na skutočnosť, že postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Je nesprávne tvrdenie, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. V otázke namietanej aktívnej legitímácie žalobcu považoval napadnuté rozhodnutie za riadne odôvodnené, zrozumiteľné a správne. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je napokon zrejme aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu ako postupníka. Tvrdenia žalovaného o neplatnosti zmluvy o nájme a ďalších dokumentov, o ktoré žalobca opiera svoj nárok, mal za nepreukázané, nakoľko je zrejme, že ide o vadu v označení osoby, ktorá je účastníkom právneho úkonu a táto nespôsobuje sama o sebe jeho neplatnosť, pokiaľ možno spoľahlivo zistiť z obsahu alebo skutkových okolností, kto bol účastníkom, v ktorej súvislosti poukázal na rozhodnutie NS ČR a NS SR. To, medzi kým vznikol zmluvný vzťah, vyplýva aj z verejne prístupných všeobecných obchodných podmienok. Napokon aj zo samotného oznámenia o poistnom plnení zo dňa 26.05.2016 vyplýva, že skutočnosti, ktoré žalovaný namieta, nemôžu byť sporné,

keďže ich sám žalovaný v rozhodnutí o ukončení likvidácie už raz potvrdil a žalobcovi na základe toho poskytol čiastočné plnenie. Pokiaľ ide o namietanú absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, nespôsobuje rozpor s ust. 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorej došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Poškodený má v zmysle zákona o PZP nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu. Dlžníkom je práve žalovaný a nie poškodený, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Ide o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený.

5) Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalovaný, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

8) Pokiaľ žalovaný namietal arbitrárnosť rozhodnutia, je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vypořiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožnil, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré sú na túto časť rozhodnutia kladené. Na základe uvedeného námietka žalovaného ohľadom nesprávneho, nezákonného, nedostatočne odôvodneného a arbitrárneho rozhodnutia nebola dôvodná.

9) Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

10) Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného

rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

11) Na doplnenie odvolací súd považoval za nevyhnutné zdôrazniť, že rovnako, ako súd prvej inštancie má za to, že v danom prípade neobstojí odvolacia argumentácia žalovaného o tom, že zmluva o nájme č. 222 zo dňa 13.05.2016 v spojení s dodatkom č. 1 k zmluve o nájme č. 222 zo dňa 17.05.2016 je neplatným právnym úkonom. Z obsahového vymedzenia predmetných právnych úkonov je jednoznačne zrejмый žiadaný následok, ktorý chceli predmetnými právnymi úkonmi ich účastníci dosiahnuť. Nakoľko zmluva o nájme č. 222 zo dňa 13.05.2016 mala formálny nedostatok v označení prenajímateľa, zmluvné strany na tento nedostatok zareagovali uzatvorením dodatku č. 1 k predmetnej zmluve z dôvodu, aby nedochádzalo k spochybňovaniu vôle zmluvných strán. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 242/2007 zo dňa 03.08.2008, v zmysle ktorého „Základným princípom výkladu zmlúv je prioritá výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť výnimkou, a nie zásadou. Nie je teda ústavne konformné a v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcim z čl. 1 ústavy je taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom neplatnosť zmluvy nezakladajúcim.“ Záver súdov obidvoch inštancií o tom, že nepresnosť v označení prenajímateľa nespôsobuje neplatnosť zmluvy, vyplýva i z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR publikovaného pod značkou R 9/2002, v zmysle ktorého nepresnosti v označení účastníka zmluvy nespôsobujú neplatnosť zmluvy, ak je nepochybné, kto zmluvu uzavrel. Zároveň netreba opomínať fakt, že zákon nevyžaduje, aby nájonná zmluva bola jej zmluvnými stranami uzavretá v písomnej forme a vedúci organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra, je splnomocnený za ňu robiť všetky právne úkony týkajúce sa tejto organizačnej zložky (§ 13 ods. 5 ObchZ). Akákoľvek racionalita preto chýba takému výkladu zistených skutkových okolností predostretých žalovaným, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že zmluvné strany nemali v úmysle uzatvoriť platnú zmluvu o nájme č. 222 zo dňa 13.05.2016, o čom svedčí i obsah dodatku č. 1 k tejto zmluve. Uvedenú argumentáciu odvolacieho súdu podporuje i rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 17/2000, od ktorého záverov nemal odvolací súd dôvod sa odkloniť.

12) Neobstojí ani námietka žalovaného o absencii platného splnomocnenia JUDr. Zboju na zastupovanie v tomto konaní. Z jeho obsahu je totiž zrejмый, že ho podpísala osoba oprávnená na takýto úkon - Jana Čempelová ako konateľ obchodnej spoločnosti (žalobcu) zapísaný v Obchodnom registri.

13) V predmetnom konaní bol preukázaný vznik škody, predstavujúci náklady za zapožičanie vozidla, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Zároveň z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.05.2016 uzatvorenej medzi postupcom - poškodeným a žalobcom ako postupníkom mal preukázané, že predmetný nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla platne prešiel na žalobcu, čím bola v konaní preukázaná jeho aktívna vecná legitímácia. Pasívna legitímácia žalovaného je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že poškodenému bola spôsobená škoda na motorovom vozidle prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. Túto skutočnosť žalovaný ani nenamietal. Nedôvodnosť odvolacej námietky žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vyplýva aj zo samotného správania a konania žalovaného, ktorý v podstate uhradil žalobcovi časť požadovaného poistného plnenia, v náhrade nákladov za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré po dobu opravy poistnou udalosťou poškodeného vozidla slúžilo poškodenému, ku ktorému užívaniu došlo v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Žalovaný tým akceptoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, pre ktorej následné rozporovanie v rámci odvolacieho konania neexistoval opodstatnený základ.

14) Pokiaľ žalovaný namietal, že medzi poškodeným a žalobcom na základe zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle faktúry predstavuje pohľadávku žalobcu, s týmto tvrdením sa odvolací súd nemohol stotožniť. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že by zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, resp. že by odporovala ust. § 524 a nasl. ustanovenia OZ. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovni, predstavujúci úhradu

nákladov za prenájom vozidla, ktorý poistný nárok poškodeného bol postúpený na žalobcu. Pre úplnosť treba dodať, že poškodený bol veriteľom, pretože mal pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi.

Neobstojí tvrdenie žalovaného, že na strane poškodeného sa jedná o škodu fiktívnu, keďže nebol predložený žiadny doklad o zaplatení vystavenej faktúry, a to z dôvodu, že zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok jej strán (žalobcu a poškodeného), a to nároku na náhradu odplaty za postúpenie pohľadávky poškodeného a nároku žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, v dôsledku čoho sa poškodený dostal do rovnakej situácie ako keby svoj dlh zaplatil, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia. Vzhľadom na uvedené neobstoja ani námietky žalovaného ohľadne neplatnosti postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ, keďže poškodený ako postupca postupoval na žalobcu ako postupníka jeho existujúcu pohľadávku voči žalovanému, a preto žalobca bol ako aktívne vecne legitimovaný túto si v spore proti žalovanému uplatniť, a to nároku na náhradu odplaty za postúpenie pohľadávky poškodeného a nároku žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, v dôsledku čoho sa poškodený dostal do rovnakej situácie.

15) Keďže v konaní nebolo sporné, že žalovaný zaplatil žalobcovi titulom poistnej udalosti len sumu 91,20 eur, pričom podľa vystavenej faktúry žalobcom č. 2016228 prenájom náhradného vozidla bol vo výške 228,- eur, bolo dôvodným žalovaného zaviazat' na peňažné plnenie voči žalobcovi vo výške 136,80 eur aj s príslušným úrokom z omeškania, ktorého počiatok a výška nebola v odvolaní napadnutá.

16) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, má nárok na náhradu trov tohto konania.

17) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).